

Caccia al ladro

Emilia Rutkowska

Scenariusz lekcji

**Poradnik metodyczny do programu nauczania
języka włoskiego dla III etapu edukacyjnego
liceum ogólnokształcącego i technikum (język I i język II)**

opracowany w ramach projektu:

„Tworzenie zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Redakcja merytoryczna: Beata Luc
Redakcja językowa i korekta: Eduexpert sp. z o.o.
Projekt graficzny i projekt okładki: Eduexpert sp. z o.o.
Redakcja techniczna i skład: Eduexpert sp. z o.o.

Weryfikacja i odbiór niniejszej publikacji: Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie

w ramach projektu: *Weryfikacja i odbiór zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy*

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Klasa, czas trwania zajęć:

II, 45 minut

Cele ogólne:

- ćwiczenie i utrwalanie słownictwa związanego z częściami ciała, opisem wyglądu osoby oraz ubiorem,
- wprowadzenie nowych słów: *furto, rubare, denunciare, caserma, agente di polizia*,
- ćwiczenie zadawania pytań o szczegóły, np. *Questa persona è giovane? Porta gli occhiali? Ha i capelli neri?*

Cele operacyjne:

Uczeń:

- potrafi zadać pytanie o szczegół (wygląd, ubiór, wiek, płeć),
- rozumie zadawane pytania (o wygląd, ubiór, wiek, płeć),
- zna i stosuje słownictwo z zakresu: części ciała, opisu wyglądu, ubioru,
- rozumie słowa: *furto, rubare, denunciare, caserma, agente di polizia*,
- wskazuje właściwą fotografię zgodną z uzyskanymi wskazówkami dotyczącymi postaci na zdjęciu,
- opisuje sprawcę zdarzenia.

Metody i techniki pracy:

- burza mózgów,
- mapa myśli,
- drama,
- praca z materiałem wizualnym.

Formy pracy:

- praca w parach,
- praca w grupach,
- praca z całym zespołem klasowym.

Środki dydaktyczne:

- rzutnik lub plakat,
- fotografie (1–2 przedstawiające telefonującą kobietę oraz złodzieja wymykającego się z mieszkania, a także zestaw fotografii przedstawiających osoby różnej płci i w różnym wieku, tu: domniemyanych podejrzanych),
- karta pracy,
- karton i materiały piśmiennicze.

Opis przebiegu zajęć/lekcji

Część wstępna

1. Nauczyciel sprawdza listę obecności, pyta uczniów w języku włoskim o samopoczucie.
2. Następnie nauczyciel prezentuje uczniom ilustrację (wyświetla za pomocą rzutnika/umieszcza na tablicy/na zajęciach online udostępnia ekran), przedstawiającą włamywacza i kobietę telefonującą na policję. Pyta uczniów: *Cosa è successo? A chi telefona la donna e perché?*

- Uczniowie wymieniają swoje pomysły. Nauczyciel notuje na tablicy w klasie lub tablicy udostępnionej online, w postaci mapy myśli, kilka najważniejszych słów powiązanych z tematem, prawdopodobnie będą to słowa: *furto, ladro, polizia, rubare* itp.

Część właściwa

1. Nauczyciel czyta uczniom historyjkę:

La signora Spendaccionis telefona alla polizia per denunciare un furto avvenuto stanotte. Lei ha visto il ladro uscire in punta di piedi dal suo appartamento. Nell'appartamento mancano le cose preziose. Agente di polizia chiede la signora di descrivere un sospettato. Ci incontrano in caserma della polizia alle 10:00.

- Nauczyciel dzieli uczniów na grupy i wyjaśnia, że w każdej grupie jedna osoba wcieli się w postać obrabowanej pani Spendaccionis, pozostali uczniowie będą funkcjonariuszami prowadzącymi dochodzenie w sprawie kradzieży.

W wersji pracy online można podzielić uczniów na „pokoje”, czyli zaprosić ich do *breakout rooms*, w których będą pracować.
- Nauczyciel prosi do siebie po jednym uczniu z każdej grupy, którzy wcielą się w rolę pani Spendaccionis. W wersji online może prosić uczniów o pozostanie na spotkaniu grupowym dłużej, gdy już inni udadzą się do swoich „pokojów”. Pokazuje im fotografię domniemanego złodzieja (opcjonalnie przy pracy zdalnej właściwą fotografię można wysłać uczniom w prywatnej wiadomości czat). Uczniowie mają za zadanie przez minutę zapamiętać jak najwięcej szczegółów z wyglądu i ubioru włamywacza. Następnie wracają do swoich grup. W przypadku uczniów ze SPE lub przy pracy online można pominąć opcję zapamiętania postaci ze zdjęcia. Uczniowie otrzymują wówczas kopię fotografii, z której mogą skorzystać później, z zastrzeżeniem, że nie mogą ujawnić jej uczniom zadającym pytania.
- Każdy z pozostałych uczniów w grupie, po kolei, zadaje po jednym pytaniu osobie odgrywającej rolę pani Spendaccionis. W zależności od czasu i ilości osób w grupie, nauczyciel może dostosować ilość rund z pytaniami. Mogą to być dwie rundy przy dużej ilości osób albo np. 4, gdy jest w grupie tylko 3 uczniów. Pytania mają na celu ustalenie jak najdokładniejszego rysopisu włamywacza. Uczniowie zadają pytania o wiek, wygląd, ubiór z zastrzeżeniem, że pani Spendaccionis może odpowiadać jedynie „tak” lub „nie”. Z uzyskanych w ten sposób informacji wszyscy uczniowie lub jedna wybrana przez nich osoba sporządza rysunek – portret pamięciowy podejrzanego. Na portrecie mogą się znaleźć, oprócz rysunku, pojedyncze słowa kluczowe, dotyczące opisu osoby.
- Po stworzeniu rysopisu śledczy/policjanci udają się do stolika, na którym ułożone są ponumerowane fotografie różnych osób (potencjalnych podejrzanych). Obok wykonanego portretu pamięciowego wpisują numer zdjęcia, które ich zdaniem najbardziej przypomina osobę opisaną przez panią Spendaccionis.

Podczas zajęć online, po zakończeniu serii pytań, uczniowie otrzymują na czacie swojej grupy zdjęcie-kolaż, składające się z kilku ponumerowanych fotografii.

Część podsumowująca

1. Uczniowie prezentują wykonany przez nich portret, relacjonują, czego się dowiedzieli o wyglądzie podejrzanego oraz podają nr fotografii, którą wybrali.
2. Uczniowie wspólnie dyskutują nad wyglądem podejrzanego i ustalają, która z osób prezentowanych na zdjęciu dokonała kradzieży.
3. W domu przygotowują list gończy (według formularza opracowanego przez nauczyciela), na którym umieszczają dowolną wybraną przez siebie fotografię podejrzanego lub wykonują jego rysunek. Uczniowie umieszczają krótką notę opisującą, za co przestępca jest poszukiwany (mogą użyć nowych słów: *furto, rubare*, które pojawiły się na lekcji, natomiast uczeń zdolny może pokusić się o poszukanie innego słownictwa). Formularz wymaga uzupełnienia podstawowych informacji, jak np.: wiek, wzrost, kolor włosów czy inne cechy dotyczące wyglądu, a także, w co był ubrany podczas zdarzenia. Uczniowie o specjalnych wymaganiach edukacyjnych mogą wypisać listę przymiotników po przecinku, pozostali uczniowie napiszą nieco więcej. Uczeń zdolny może podać bardziej rozbudowany opis.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel szukając właściwych fotografii, może skorzystać z gazetek reklamowych sklepów odzieżowych lub z darmowych zdjęć do pobrania np. na stronach: [Pixabay](#) lub [Freepik](#) (dostęp: 9.09.2022).

W celu włączenia do pracy uczniów ze SPE, nauczyciel, w zależności od potrzeb i zaleceń opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej, może uczniowi z dysleksją wydłużyć czas na wykonanie ćwiczenia (np. na zadawanie pytań), uczniom z orzeczeniami o specjalnych wymaganiach edukacyjnych można zaproponować korzystanie ze słowników lub notatek z poprzednich lekcji dotyczących słownictwa. Uczniowie z zaburzeniami uwagi zamiast zapamiętać postać ze zdjęcia, mogą otrzymać fotografię, aby mogli na nią spoglądać i odwoływać się do niej w późniejszym etapie lekcji. Można także zaproponować osobom odgrywającym rolę Pani Spendaccionis, aby, zanim wrócą do swoich grup, metodą burzy mózgów wspólnie ustalili, a następnie wypisali w języku włoskim kilka cech charakterystycznych dla opisu włamywacza, np.: niski, młody, szczupły, ma czarne włosy, nosi okulary, jest ubrany w jeansy, bluzę z kapturem i obuwie sportowe.

Przygotowaną przez nauczyciela kartę pracy domowej – „list gończy” uczniowie mogą wypełnić stosownie do swoich możliwości, wpisując pojedyncze słowa, zdania lub bardziej rozbudowane opisy. W sekcji „znaki szczególne” uczniowie mogą napisać lub zaznaczyć ich brak albo szczegółowo je opisać, korzystając z dodatkowego słownictwa zdobytego samodzielnie.

Praca domowa stymuluje motywację wewnętrzną ucznia, gdy jest on „w stanie się z niej wywiązać i poczuć satysfakcję z dobrze wykonanej pracy” (Kordziński 2007: 79). Istotna jest satysfakcja, jaką uczniowie będą odczuwali podczas zaprezentowania wyników swoich samodzielnych starań. Dodatkowym walorem i stymulacją jest możliwość samodzielnego dostosowywania tempa pracy.

Zaproponowane zadania rozwijają umiejętności uczenia się poprzez zarządzanie zdobytymi informacjami, przetwarzanie zdobytej wiedzy oraz korzystanie z wcześniejszych

doświadczeń. Wspierają także rozwój kompetencji społecznych i obywatelskich. Zwracają uwagę uczniów na aspekt dokonywanych kradzieży oraz rozwijają umiejętności współpracy w grupie, osiągania kompromisu czy wypracowywania wspólnego stanowiska. Istotne jest także podstawowe słownictwo dotyczące włamania, jakie pojawiło się na lekcji. Uczeń podczas wyjazdów zagranicznych może znaleźć się w sytuacji, w której będzie potrzebował pomocy policji, dlatego ważne jest, aby znał podstawowe słowa jak: policja, posterunek, złodziej, kradzież. Kontynuując rozważania na temat problemów kradzieży oraz w celu utrwalenia słownictwa, możemy zaproponować uczniom rozwinięcie tematu na następnej lekcji, rozpoczynając ją od obejrzenia filmu dotyczącego kradzieży skuterów we Włoszech: *Scooter rubati da 2 baby gang* (dostęp: 9.09.2022).

Po obejrzeniu kilkuminutowego filmu, można zaprosić uczniów do refleksji i podjęcia dyskusji na temat przestępstw i zachowań aspołecznych wśród młodzieży.

Na zakończenie zajęć uczniowie mogą wypełnić arkusz autoewaluacji, w którym odpowiedzą na pytania: Czego nauczyłem się na dzisiejszej lekcji? Co sprawiło mi największy kłopot? Nad czym potrzebuję jeszcze popracować?

Chcąc ocenić pracę ucznia na lekcji, należy uprzedzić uczniów, która część zadania będzie poddana ocenie. Oceniać można wypowiedzi ustne uczniów oraz umiejętność tworzenia właściwych pytań. Jeżeli nauczyciel chce ocenić uczniów pracujących w grupach, to wówczas należy również wziąć pod uwagę poziom zaangażowania ucznia.

Bibliografia

Kordziński J., 2007, *Motywacja-Tajemnica szkolnych sukcesów*, Warszawa: Wydawnictwo Verlag Dashofer Sp. z o.o.

Emilia Rutkowska – magister filologii włoskiej. Nauczycielka języka włoskiego w Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym Umiejętności Twórczych, Publicznym Liceum Ogólnokształcącym Politechniki Łódzkiej. Od 2009 roku lektor języka włoskiego, m.in. w Centrum Językowym Politechniki Łódzkiej oraz Ośrodka Doskonalenia Języków Obcych *Language Station* w Zgierzu. Inicjatorka corocznego Ogólnopolskiego Festiwalu Piosenki Włoskiej „San Sopočka Remo” w Centrum Zajęć Pozaszkolnych nr 2 w Łodzi. Administratorka i inicjatorka grupy „Italiano con Piacere” mającej za cel wspierać proces dydaktyczny.